

Πολλὰς φρονιὰς ἔτα μάτια μὲς αὐτὴ νὰ ἰδωθοῦμε  
 Μὰς ἔσπρωξ' ἡ ἀνάγνωσις συχνὰ νὰ κυττιχθοῦμε,  
 Ν' ἀλλάξῃ χρῶμα ἡ ὄψις μας καὶ νὰ μᾶς κοκκινίσῃ·  
 Ἀλλὰ σὲ μία περίοδο μᾶς εἶχ' αὐτὴ νικήσει.  
 Τὸ χεῖλο τὸ γλυκόγελο, ὅαν φθάσαμε ἐδεκεῖ,  
 Ἀπὸ ἓνα τέτοιον ἔραστή αὐτὸ νὰ φιληθῇ,  
 Τοῦτος ἐδῶ ὅπου ἀπὸ μὲ ποτὲ δὲ θὰ χωρίτῃ,  
 Μ' εἶχε ἔς τὸ στόμα τρέμοντας γλυκὰ γλυκὰ φιλήσει. (x)  
 Τὴν εἶβλο ποῦ ἐδιαβάχαμε εἶχ' ὁ Γαλιότος γράφει·  
 Κι' αὐτὴ τὴν μέρα ὡς ἐκεῖ ἐμῆς; εἶχαμε πάψει —  
 Κ' ἐνῶ ἡ μιά ἀπ' τὰς ψυχὰς τοῦτα ἔς ἐμένα λέγει,  
 Μὲ τόση θλίψι ἄρχισε ἡ ἄλλη εὐθὺς νὰ κλαίγῃ,  
 Ποῦ τέτοια λύπη αἰσθάνθηκα θαθεῖα ἔς τὰ σωθικά  
 Π' ὡς νὰ πεθάνω ἐτρέκλισα, ἀκούσθηκα κακὰ,  
 Κι' ὁ κόσμος ὅλος ἔχάθηκε εὐθὺς ἀπ' ἐμπροστὰ μου,  
 Κι' ὡς πέφτει τὸ νεκρὸ κορμί, ἔαπλώθηκα ἐγὼ χάμου.

(α) Εἶς τῶν εσχλαστών τοῦ Δάντου λέγει ὅτι ὁ Παῦλος ἀπαζόμενος τὴν Φραγκίσκην ὠθεῖτο καὶ ἀπωθεῖτο ὑπὸ δύο ὧλις ἀντιθέτων αἰσθημάτων, ὑπὸ ὑπεριότητος ἐπιθυμίας καὶ μεγίστου φόβου· παρατίθῃσι δὲ τὸ ἀκόλουθον χωρίον τοῦ Θεοκρίτου ἐκ τῆς «Φαρμακευτρίας», εὖ ἰδοῦ ἡ ἐν τῇ δημῶδει ἡμῶν γλώσσῃ μετάφρασις·

Τὸν Δέλφιν φέρονε σπῆτι μου· καὶ μοι, ἔγω ξυνοίγω  
 Τὸ ἐλαφρὸ πῆδι νὰ σταθῇ ἔς τῆς θύρας τὸ κατώφλι,  
 (Γιὰ ἄκουσε, Σελήνη μου, πῶς μεθύθε ὁ ἔρωτάς μου)  
 Π' εὐθὺς ἔς τὸ σῶμα ἐπάγωσα περσότερο ἀπὸ χιόνι,  
 Κι' ὁ ἰδρωτάς μου ἐχύνετο ἀπὸ τὸ πρόσωπό μου  
 Ὡς νῆτον πόγνη τοῦ Νοτιά· Κι' ἐγάθηκε ἡ λαλιά μου,  
 Π' οὔτε τοῦ βρέφους τῆ λαλιά ἔς τὸν ὕπνου τοῦ κάνει,  
 Δὲν εἶχα, ποῦ ἔτ' ἀγκάλασμα ἔστη μάννα τοῦ ψελλίζει,  
 Καὶ τὸ καλὸ μου ἐσκότρυνε σῶμα ὅαν τὸ κρουστάλλι.

## ΕΚΘΕΜΑΤΑ

Ἰδὲ τον ἥλιο· τοῦ βουκοῦ  
 Τὴν κορυζή χρυσόνει,  
 Καὶ μὲ λαχτήρα ἡ θάλασσα  
 Κρυφὴ τὸν καμαρώνει·

Τὸ μοςχαγέρι τῆς αὐγῆς  
 Σκορπάει μαργαριτάρια  
 Ἀπάνου εἰς τὰ τριαντάφυλλα  
 Καὶ ἔς τ' ἀνθηρὰ χορτάρια·

Εὐπνᾷ τοὺς κρίνους ἐλαφρὰ  
 Μὲ τὰ γλυκὰ φιλιὰ του,  
 Κ' ἐκεῖνοι ἀνοίγουν γιὰ νὰ πιοῦ,  
 Τὸ μόσχο, τὴ δροσιὰ του.

Ἀλλὰ γιατί δὲν ἄκουσα  
 Τ' ἀρδόνι νὰ λαλήσῃ,  
 Καὶ μὲ τραγοῦδα τὴν αὐγὴ  
 Γλυκὰ νὰ χαιρετήσῃ ;—

Πουλιὰ μου, ἡ αὐγοῦλα ἐπρόβαλε·  
 Γιατί δὲν τραγουδάτε ;—  
 Ἡ αὐγὴ μας δὲν ἐπρόβαλε·  
 Ἡ ἀγάπη σου κοιμᾶται.

YAKINΘΟΣ.

—O—

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝ Τῷ Δ'. ΦΥΛΛΑΔΙΩ ΑἰΝΙΓΜΑΤΟΣ

AMHN-MHN-NHMA.

—O—

## Αἰνίγμα Γ'.

Τῶν τετραπόδων καὶ πτηνῶν τ' ἀναίσθητον τὸ σῶμα  
 Ἀλλάσσει· πάντοτε δι' ἑμοῦ κατὰστασιν καὶ χρῶμα·  
 Ἀέφελος τὸν θάνατον συχνάκις ἐπιφέρω,  
 Πλὴν τρυφερὰν παραδύλην τοῖς ποιηταῖς προσφέρω·  
 Ἄν ὅμως θέλῃς τὸν λαίμην νὰ στερεῖθαι κ' ἐκεῖνον,  
 Φύγε, ἂν δὲν θέλῃς σὺντροπον νὰ λάβῃς τὸ κινῆσον.

Τῷ πρώτῳ λύσονται τὸ ἀνωτέρω αἰνίγμα,  
 ἡ Σύνταξις δωρήσεται ἐν ἀντίτυπον τῶν διηγηματιῶν «Μὴ ἀπελπίζεσθε» καὶ «Μυοιστόρημα πλουσίου νέου.»

Ἐκεν ἑλλείψως χώρου ἀναβάλλομεν εἰς τὸ προσεχὲς τὴν δημοσίευσιν τῶν ὀνομάτων τῶν πεμφάντων ἡμῖν τὴν λύσιν τοῦ ἐν τῷ Δ'. φυλλαδ. αἰνίγματος.